Administratīvā pārkāpuma lieta Nr.132037015/7

SPRIEDUMS

Rīgā, 2015.gada 21.oktobrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesnesis Viesturs Gaidukēvičs,

rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka /pers. B/ 2015.gada 25.maija lēmumu Nr./lēmuma numurs/, un

noskaidroja

2015.gada 10.aprīlī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas inspektore /pers. C/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. /protokola numurs/ par to, ka 2015.gada 13.martā plkst.10.28 Rīgā, /pers. A/ vadīja transportlīdzekli „/TL marka/", valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa /adrese/ tirdzniecības centrs /Nosaukums B/ teritoriju un uzbrauca stāvošai automašīnai „/TL marka/", valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, bojājot to, pēc kā pārkāpjot noteikto kārtību, ceļu satiksmes negadījuma vietu atstāja. Tādējādi transportlīdzekļa vadītājs sodīts ar EUR 85 sodu par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[24] panta divdesmitās daļas pārkāpšanu.

Ar 2015.gada 22.aprīļa Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenā inspektora /pers. D/ lēmumu /pers. A/ uzlikts naudas sods EUR 70 apmērā.

Par minēto lēmumu /pers. A/ iesniedza iesniegumu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldei, lūdzot to atcelt.

Ar Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2015.gada 25.maija lēmumu Nr./numurs/, lēmumu lietā Nr. /protokola numurs/, atstāts negrozīts un /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Par 2015.gada 25.maija lēmumu Nr. /numurs/ /pers. A/ iesniedza sūdzību, kurā lūdz atcelt to, jo uzskata, ka lēmums ir nepamatots un nelikumīgs, jo nepiekrīt tam, ka ir izdarījis administratīvo pārkāpumu.

Sūdzībā norādīts, ka tas apstāklis, ka /pers. A/ vadītais kravas automobilis „/TL marka/", ar valsts reģistrācijas numura /TL numurs/, atradies šajā laikā un vietā, kā arī veicis manevrus tiešā citu transportlīdzekļu tuvumā, vēl nenozīmē, ka viņš ir izraisījis ceļu satiksmes negadījumu ar transportlīdzekli „/TL marka/". Policijas apgalvojums, ka nav šaubu par transportlīdzekļu savstarpēju kontaktu, jo saskarsmes fakts nepārprotami esot redzams videoierakstā, neatbilst videoierakstā fiksētajam. Videoieraksts ir ļoti sliktas kvalitātes. Tajā nav redzams transportlīdzekļa „/TL marka/" reģistrācijas numurs un transportlīdzekļu sadursmes fakts, t.i., ka kravas automobilis būtu izdarījis uzbraukumu stāvošam transportlīdzeklim, nodarot tai bojājumus. Kad /pers. A/ videoierakstu noskatījās kopā ar policijas inspektoru, viņš paziņoja, ka /pers. A/ neesot vainīgs ceļu satiksmes negadījumā, jo ierakstā nav konstatējama transportlīdzekļu saskare. Tāpēc /pers. A/ izbrīnīja lēmumā norādītais, ka nav šaubu par /pers. A/ vainu pārkāpuma izdarīšanā. Sūdzības iesniedzēja ieskatā pierādījumi lietā vākti tendenciozi, jo materiāliem pievienots videoieraksts par laika posmu no plkst.10:27:11 līdz plkst. 10:29:21, bet nav pievienots videoieraksts par visu laika posmu, kad automašīna /TL marka/ atradās stāvlaukumā, t.i., no plkst.07.30 līdz 16.30. Sūdzības iesniedzēja ieskatā, minētajā laika posmā transportlīdzekļa „/TL marka/" tuvumā līdzīgus manevrus veica citi transportlīdzekļi.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka policijas darbinieki, izvērtējot lietas apstākļus, vispār nav ņēmuši vērā abu transportlīdzekļu gabarītus. Norāda, ka no policista viņam uzrādītajās fotogrāfijas redzams, ka sadursmes rezultātā bojāts transportlīdzekļa „/TL marka/" bampers 50 cm augstumā. Sūdzības iesniedzēja ieskatā ar kravas transportlīdzekli /TL marka/ nav iespējams nodarīt šādu bojājumu transportlīdzeklim, jo aizskart līdzās esošo automašīnu varēja vienīgi ar automašīnas kāpsli, bet tas atrodas 30 cm augstumā. Tāpēc, ja sūdzības iesniedzēja vadītais transportlīdzeklis būtu uzbraucis stāvošai „/TL marka/", tad bojājums atrastos 30 cm augstumā. Papildus norādīja, ka uz viņa vadītā kravas transportlīdzekļa nav nekādu bojājumu pēdu - krāsu paliekas no cita transportlīdzekļa, skrāpējumi, buktes, u.c., kas liecinātu par saskarsmi ar transportlīdzekli „/TL marka/". Minēto faktu sūdzības iesniedzējs apliecina ar sūdzībai pievienotu viņa vadītā transportlīdzekļa 2015. gada 14. marta fotogrāfijas.

Iesniedzējs norādīja, ka veicot manevrus viņš ievēroja intervālu ar līdzās esošajām mašīnām, neuzbrauca tām, tādēļ nevarēja pārkāpt Ceļu satiksmes noteikumu 113.punkta prasības, līdz ar to viņa rīcībā nav saskatāmas Latvijas APK 149.[4]panta 14.daļas pārkāpums.

Sūdzībā norādīts, ka lai sauktu personu pie atbildības pēc Latvijas APK 149.[16] panta 5.daļas, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzekļa vadītājs pēc ceļu satiksmes negadījuma atstāja notikuma vietu, kaut arī saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumiem konkrētajos apstākļos būtu bijis jārīkojas atbilstoši 51.punkta prasībām. Turklāt pārkāpumam jābūt izdarītam apzināti - ar nodomu. Saskaņā ar Latvijas APK 10. pantu administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu ar nodomu, ja persona, kas to izdarījusi, ir apzinājusies savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējusi tās kaitīgās sekas un vēlējusies vai apzināti pieļāvusi šo seku iestāšanos.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka nav pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumus, līdz ar to lūdz atcelt 2015.gada 25.maija lēmumu un izbeigt ierosināto administratīvā pārkāpuma lietu.

Latvijas APK 289.[6]pantā reglamentētās kompetences ietvaros tiesa atzīst, ka ir noticis Latvijas APK 149.[4] panta četrpadsmitajā daļā un 149.[16]panta piektajā daļā paredzētais pārkāpums (realizēts administratīvā pārkāpuma sastāvs), kura izdarīšanā ir vainīgs /pers. A/.

Atbilstoši Latvijas APK 289.[13]panta trešajai daļai, tiesa pievienojas iestādes lēmumā norādītajiem apstākļiem par administratīvo pārkāpumu konstatēšanu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta pirmo daļu pierādījumi ir jebkuri fakti, uz kuru pamata nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību. Savukārt minētā panta 2.daļā noteikts, ka pierādīšanas līdzekļi var būt administratīvā pārkāpuma protokols, paskaidrojumi, liecības, lietiskie pierādījumi, citi dokumenti, kā arī ar tehniskiem līdzekļiem fiksēti fakti (foto, video un tml.).

Tiesnesis atzīst, ka /pers. A/ vaina pierādīta ar ticamiem, attiecināmiem un pieļaujamiem lietas materiālos esošajiem pierādījumiem, kas attiecināmi uz konkrēto notikumu; tai skaitā ar lietai pievienoto CD disks ar videoierakstu.

To pierāda Administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. /protokola numurs/ fiksētie apstākļi, kas iegūti no materiāla /materiālu numurs/ par ceļu satiksmes negadījumu.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas inspektores /pers. C/ ziņojums par to, ka materiāla /materiālu numurs/ pārbaudes laikā ieradās tirdzniecības centra /Nosaukums B/ teritorijā kopā ar inspektoru /pers. F/, kur apskatīja notikuma vietu un video ierakstus kopā ar apsargiem, kur redzēja, ka „/Nosaukums E/" transportlīdzeklis uzbrauc stāvošai automašīnai, par ko liecināja tas, ka „/TL marka/" automašīna sakustējās.

/pers. E/ paskaidrojums, ka viņa 2015.gada 13.martā plkst.7.30 ieradās darbā, nolika automašīnu uz rampas. Norādīja, ka viņa strādā tirdzniecības centrs /Nosaukums B/ veikalā „/Nosaukums G/. Plkst.16.30, kad /pers. E/ taisījās doties mājās, pamanīja, ka viņas automašīna ir saskrāpēta un iebuktēta.

/pers. E/ devās pie apsarga, lai noskatīties video ierakstus no kamerām. Redzēja, ka plkst.10.24 atbrauca kravas mašīna, izkrāva kravu un dodoties prom aizķēra /pers. E/ automašīnu, kura pat izkustējās no vietas nedaudz, tad nedaudz pabrauca atpakaļgaitā un mierīgi aizbrauca prom no notikuma vietas. Noskaidroja firmu, kam pieder kravas mašīna – /Nosaukums E/.

Lietai pievienotais videoieraksts un bojātā transportlīdzekļa „/TL marka/" fotogrāfijas.

Tiesa pilnībā pievienojas atbilstoši Latvijas APK 289.[13]panta trešajai daļai arī iestādes lēmumā sniegtajam pierādījumu vērtējumam.

/pers. A/ paskaidrojums, ka 2015.gada 13.martā uz tirdzniecības centru „/Nosaukums B/" atveda preci plkst. 10.24. Uz rampas ilgi nevarēja uzkavēties, jo brauca arī citas kravas mašīnas, tai skaitā veikalu /Nosaukums H/. Lai varētu veikt drošu manevru /pers. A/ izkāpa no mašīnas. Turpinot manevrēt, pabrauca malā un nostājās blakus kravas automašīnai, kuru izkrāva.

Paskaidrojumā norādīts, ka izkraušana veikta no kravas automašīnas „/TL marka/" ar valsts numura zīmi /TL numurs/.

Savukārt 2015.gada 22.aprīļa iesniegumā /pers. A/ norāda, ka lēmuma pieņemts bez konkrētu pierādījumu iesniegšanas. Netika ņemti vērā automašīnu augstuma izmēri, kuri neatbilst bojājumiem. Uz „/TL marka/" automašīnas redzami bojājumi netika konstatēti.

Iepazīstoties ar sūdzībai pievienotajām fotogrāfijām, tiesa nevar pārliecināties, vai tajās esošā automašīna ir „/TL marka/" tādā pašā stāvoklī kā notikuma dienā.

Pārbaudot videoierakstus tiesai neradās šaubas par kravas automašīnas „/TL marka/" un automašīnas „/TL marka/" sadursmi, jo abas automašīnas atradās protokolā norādītajā vietā un laikā.

Tiesa nodibina, ka administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. /protokola numurs/ norādīts, ka /pers. A/ pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 52., 52.1., 52.2. (*un 113*.) punktu prasības, savukārt 2015.gada 22.aprīļa lēmumā un 20015.gada 25.maija lēmumos konstatēts, ka /pers. A/ nav ievērojis Ceļu satiksmes noteikumu 51., 52. (*un 113*.) punktu prasības.

Tiesa atzīst, ka amatpersona lēmumā varēja precizēt protokolā aprakstīto darbību juridisko kvalifikāciju, un tas neietekmē lēmumu tiesiskumu.

Izvērtējot sūdzības iesniedzēja norādi, ka Latvijas APK 149.[16] panta 5.daļā paredzēto pārkāpumu var izdarīt tikai ar nodomu, kura /pers. A/ nebija, jo viņš neuzbrauca transportlīdzeklim „/TL marka/", valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā tieši /pers. A/ apzināti veica darbības – manevrus ar transportlīdzekli „/TL marka/", valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, kuru rezultātā bojāja transportlīdzekli „/TL marka/" un apzināti aizbrauca ceļu satiksmes negadījuma vietas.

Tādējādi /pers. A/ ir sodāms par izdarīto pārkāpumu.

Atbildību mīkstinošus un pastiprinošos apstākļus tiesa nekonstatē.

Tiesa nekonstatē /pers. A/ sūdzībā norādīto, ka Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka /pers. B/ 2015.gada 25.maija lēmumu Nr./lēmuma numurs/ nebūtu pietiekami izvērtēti visi lietas apstākļi vai neievērots /pers. A/ viedoklis.

Transportlīdzekļa apskates protokolā /pers. A/ norādītais, ka bojājums transportlīdzeklim, kas tika fiksēts, ir 1-2 gadus vecs ir vērtējams kritiski, tādā veidā cenšoties izvairīties no administratīvās atbildības.

Izlemjot jautājumu par /pers. A/ piemērojamo sodu, tiesa ņem vērā to, ka /pers. A/ noteikts minimālais sods, tādēļ piemērojams lēmumā noteiktais sods administratīvā pārkāpuma lietā Nr. /protokola numurs/.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13] pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ sūdzību.

Atstāt negrozītu Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka /pers. B/ 2015.gada 25.maija lēmumu Nr./lēmuma numurs/.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesā, apelāciju iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnesis (*personiskais paraksts*) V.Gaidukēvičs